Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 56 (2303) ▪ Четвер, 30 березня 2000 року ▪ Ціна договірна

Конституція вистояла, парламент також

Неконституційними визнано два з шести запитань Указу Президента «Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою»: «Чи висловлюєтеся Ви за недовіру Верховній Раді України XIV скликання і внесення у зв'язку з цим доповнення до частини другої статті 90 Конституції України такого змісту: «а також у разі висловлення недовіри Верховній Раді України на всеукраїнському референдумі, що дає підстави Президентові України для розпуску Верховної Ради України?». «Чи згодні Ви з тим, що Конституція України має прийматися всеукраїнським референдумом?».

Адже Конституція України не передбачає інституту висловлення недовіри на всеукраїнському референдумі Верховній Раді чи будь-яким іншим конституційним органам державної влади як можливої підстави дострокового припинення їхніх повноважень. А щодо другого запитання, то Конституційний Суд резонно зазначив, що його мали намір винести на референдум «без з'ясування волі народу щодо необхідності прийняття нової Конституції України», і, отже, це «ставить під сумнів чинність Основного Закону України, що може призвести до послаблення встановлених ним основ конституційного ладу в Україні, прав і свобод людини і громадянина».

(Закінчення на 2-й стор.).

30 березня

- *1886 р. Народився Михайло Терещенко, український землевласник, цукрозаводчик, меценат.*
- *1898 р. Народився Олексій Коломійченко, відомий український отоларинголог.*
- *1917 р. Народився Володимир Кашин, український письменник, автор детективних романів і повістей.*
- *1944 р. Чернівці визволено від німецько-фашистських окупантів.*

Раунд восьмий. Найпевніше не останній

Учора в Бухаресті розпочався черговий, восьмий, раунд українсько-румунських переговорів щодо договору про режим, державного кордону, а також угоди про делімітацію континентального шельфу та виключної економічної зони в Чорному морі. Переговори тривають, попри те, що ще в жовтні минуло два роки, відведені для їх завершення згідно з домовленостями, які супроводжували підписання базового політичного договору в червні 1997-го. Нинішній раунд закінчиться 31 березня.

Наступна зупинка: «Дорогожичі»

Сьогодні в столиці відкриється 40-ва станція метро — «Дорогожичі», так називатиметься зупинка поблизу Бабиного Яру. Урочисту частину заплановано на 15-ту годину. Попередньо взяти участь у цьому заході дали згоду Голова Верховної Ради Іван Плющ, Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр Віктор Ющенко, київський міський голова Олександр Омельченко.

Після прийняття нової станції офіційні особи мають ознайомитися і з ходом реконструкції парку Слави.

У номер

Курс — малопрогнозований, інфляція — непередбачувана

За попередніми оцінками Мінекономіки, інфляція у березні становитиме близько двох відсотків.

В управлінні цінової політики і прогнозування цін міністерства, щоправда, відмовилися від будь-яких коментарів на цю тему. Однак про це вже написали деякі газети.

Лишається нагадати, що за перші два місяці цього року індекс зростання споживчих цін становив 8,1 відсотка, а гривня девальвувала на п'ять відсотків.

Земля «поїхала» з-під будинку

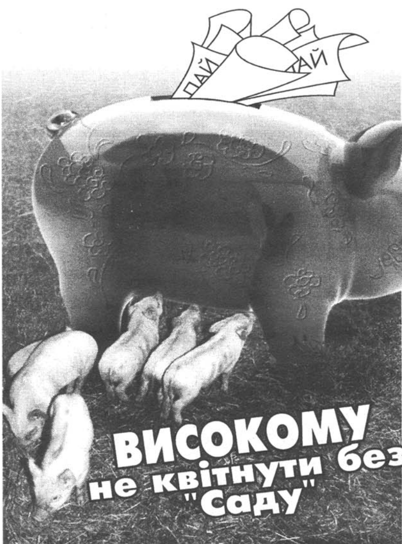
У Дніпропетровську знову «поїхав» грунт. Цього разу обсягом близько 90 куб. м і завдовжки 70 м у Красногвардійському районі. Це сталося внаслідок підняття грунтових вод і розмивання схилу балки побутовими стоками. Зсувом зруйновано дворові будівлі приватного житлового будинку, з якого буде виселено 7 осіб, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Врожай-99

Хто до роботи стає, тому і бюджет дає

20 млн. грн. заплановано виділити з бюджету Донецької області сільгоспвиробникам під регіональний контракт. Тоді як, за найскромнішими підрахунками, лише на весну хліборобам не вистачає 40 млн. грн. Бюджетні кошти зможуть одержати лише ті господарства, які пройдуть через своєрідне «сито» на рівні райдержадміністрацій. Останні мають визначити здатність сільгосппідприємства розрахуватися восени.

Відрапортували...

У вівторок Мінагропромполітики вустами заступника міністра Р. Шмідта відзвітувало про завершення першого етапу реформування КСП, згідно з указом Президента. На основі 10521 КСП створено 11169 госпформувань. «КСП і колгоспної системи юридично і фактично уже не існує» — заявив Р. Шмідт.

Це — у звітах агропромівських чиновників. І формально вони мають рацію. Але у реальному житті не все так, як на папері. У багатьох випадках реформування зроблено заради реформування, а не заради простих людей з порепаними, вузлуватими, мозолястими руками. Міністерство визнає, що договори оренди уклали лише 65 % власників сертифікатів. А решта? Та чи справедливо обійшлися з тими, хто вже віддав в оренду свої паї? Нещодавно, виступаючи у Лондоні, Прем'єр-міністр В. Ющенко сказав, що до 1 квітня в Україні ніхто не знайде колгоспів. Від Лондона до його рідної Сумщини ген який неблизький шлях. І на цьому шляху всяке трапляється...

Напевне, прем'єру буде цікаво дізнатися, як насправді йдуть реформи у глибинці, на його рідній Сумщині в Охтирському районі.

Про це читайте на 5-й стор.

Лист на першу сторінку

Шануймося, то й інші шануватимуть

Мені з військовослужбовцем довелося помандрувати безкрайніми просторами колишнього Радянського Союзу. Але ніде і ніколи я не забувала рідну мову. Недавно повернулася на Батьківщину. Прикро, що і сьогодні українське слово не шанується моїми співвітчизниками. На прилавках переважають російськомовні видання, кияни звично спілкуються російською. Нам гріш ціна, якщо ми сприяємо процвітанню чужої мови, а свою занапастили.

Клавдія РАДЧЕНКО.

Київ.

До 55-річчя Перемоги: солдатські історії

Криниці пам'яті

Спека стояла страшенна. Усіх нас мучила спрага. А вода була зовсім близько — у глибокій балці дзюркотів струмок. Тільки всі підступи до нього простріплювалися німцями. І нам нічого не залишалося, як по черзі, ризикуючи життям, пробиратися туди. Двічі довелося повзти й мені. За першим разом кулі продірявили казанок. Зате, коли пробрався до струмка вдруге, таки вдалося принести бойовим товаришам двадцятилітровий термос.

Ось тоді, під свист куль, я і вирішив: якщо пощастить і доживу до перемоги, копатиму криниці на честь полеглих побратимів. Щоб люди, п'ючи життєдайну воду, згадували тих, хто навічно залишився молодим на страхітливих дорогах війни.

Першу криницю я викопав одразу після повернення з фронту. Її я присвятив своєму другові вірмену Саркісяну. У Карпатах ми поверталися з розвідки. Мені вдалося проскочити, а Саркісян ішов останній і його наздогнала куля ворожого снайпера...

(Закінчення на 8-й стор.).

P. S.

- *Кабінет Міністрів прийняв постанову про закриття Чорнобильської АЕС до кінця 2000 року.*
- *У Києві внаслідок вибуху газу в приватному будинку загинуло 5 чоловік.*
- *Після усунення несправності під'єднано до мережі 5-й турбогенератор на III блоці Чорнобильської АЕС. Після ремонту став до ладу і IV блок Запорізької АЕС.*
- *На одній з вулиць Дрогобича (Львівська область) виявлено кілограм розлитої ртуті.*

Неконституційними визнано два з шести запитань указу Президента

У номер

УКАЗ
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про нагородження відзнакою Президента України «Орден князя Ярослава Мудрого

За видатні заслуги перед українською державою у розвитку культури і мистецтва, багаторічну плідну творчу і громадську діяльність

постановляю:

Нагородити відзнакою Президента України «Орден князя Ярослава Мудрого» V ступеня народного депутата України ГНАТЮКА Дмитра Михайловича.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
28 березня 2000 року.
№ 541/2000.

■ Львів

Перейдемо до «ручного управління»

Львівська обласна рада ухвалила бюджет. Аграрії потужно лобіювали інтереси села. «На першому плані в державі і в області мають бути проблеми села», — наголосив депутат Й. Врубель, голова комісії з аграрних питань. Виступ депутата Л. Крайника, котрий зачитав звернення депутатів міської ради — не перетворювати фінансовою політикою обласний центр на великий хутір, по суті прозвучав як глас вопіющого в пустелі і не спонукав до істотних коректив. Так само повис у повітрі виступ голови комісії з питань освіти і культури Я. Камінецького: 21 профтехучилище області зачинено через несплату за енергоносії, а в селах не можна знайти й фіри дров, аби запрацювали народні доми.

То де ж брати гроші? Варто, говорили на сесії, збільшити орендну плату за земельні ділянки, придивитися до комерційних структур, які працюють на території військових містечок. За даними КРУ, торік 7,7 млн. грн. бюджетних коштів було використано не за цільовим призначенням. Отже, по крихті можна назбирати дещицю на «латання дірок». А головне джерело поповнення доходної частини — ефективно працюючі підприємства — по суті, залишилося поза увагою. Лише депутат Андрій Тавпаш нагадав, що його кондитерська фірма «Світоч» рік у рік забезпечує стабільні і зростаючі надходження до бюджету — і це головне.

■ Кіровоград

Освітяни виборюють кошти

СЬОГОДНІ, 30 березня, сесія Кіровоградської облради затверджуватиме обласний бюджет. Не обійдеться і без акцій протесту. На площу перед будинком рад вийдуть учителі шкіл обласного центру. За словами голови міської профспілки працівників освіти Володимира Фундовного, освітяни добиватимуться, щоб у бюджеті на потреби освіти було закладено 23—24 мільйони гривень, а не 19 мільйонів, як планувалося.

■ Фотофакт

Життя земне — від молекули до екосистем

Науковий світ і всі, хто прагне до висот пізнання, можуть привітати себе з виходом у світ унікального словника. У ньому кожне поняття — відкриття у галузі генетики, еволюції та екології. Автори видання —учений зі світовим ім'ям завідувач відділу агроекобіотехнології Інституту агроекології і біотехнології Валерій Глазко та його дочка Галина, фахівець у галузі біоінформатики, — подарували читачам рідкісну можливість сприймати все розмаїття живої природи як єдину систему. Словник видано за підтримки біотехнологічних компаній, які працюють в Україні: Авентіс, КВС, Монсанто, Новартіс, Піонер та інших. Майже весь тисячний тираж російсько-англо-українського Тлумачного словника з прикладної генетики, ДНК-технології та біоінформатики (вид. «НОРА-ПРИНТ») передається безоплатно навчальним закладам та бібліотекам.

На знімку: Валерій і Галина Глазки під час презентації словника в Національній академії наук.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Конституція вистояла, парламент також

Павло Євграфов: 15 суддів — «за», троє — «проти», двоє з них мають окрему думку

(Початок на 1-й стор.).

Тож, виходячи з чинної Конституції, в якій записано, що Президент України є гарантом додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина, стає зрозуміло: виносячи на референдум неконституційні запитання, глава держави вдався до неконституційних дій.

Коментуючи рішення Конституційного Суду, один із суддів-доповідачів (другий — Микола Корнієнко) у справі Павло Євграфов, який провів прес-конференцію, послався на застосування так званого «чистого золота права». Це положення Конституції про те, що «носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами».

Отже, орган конституційної юрисдикції визнав правомірними, конституційними чотири запитання всеукраїнського референдуму за народною ініціативою. Нагадаю, вони стосуються надання права Президентові достроково припинити повноваження Верховної Ради України, якщо вона протягом одного місяця не змогла сформувати постійно діючу парламентську більшість або у разі незатвердження нею протягом трьох місяців підготовленого Кабінетом Міністрів України державного бюджету України та «в інших випадках, передбачених Конституцією України»; зменшення загальної кількості народних депутатів з 450 до 300; формування двопалатного парламенту. У формулюванні запитань на ці теми в указі Конституційний Суд не побачив порушення того «чистого золота права». На жаль. Адже процедура внесення змін до Конституції передбачена самим Основним Законом і не потребує витрачати 40 мільйонів гривень на проведення з цих запитань референдуму. Тим більше, що у рішенні Конституційного Суду зазначається: «Схвалені всеукраїнським референдумом за народною ініціативою питання, викладені в пунктах 2, 3, 4, 5 статті 2 Указу Президента України «Про проголошення всеукраїнського референдуму за народною ініціативою», є обов'язковими для розгляду і прийняття рішень у порядку, визначеному Конституцією України, зокрема її розділом XIII «Внесення змін до Конституції України», та законами України». Отже, законопроект про внесення змін, у разі схвальної відповіді на запитання референдуму, «може бути поданий до Верховної Ради України Президентом України або не менш як третиною народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради». Я процитувала вимогу Конституції щодо порядку внесення змін до неї. А крім того, цей проект має попередньо одержати висновок про конституційність запропонованих змін у Конституційному Суді. Він набирає чинності, якщо його схвалить конституційна більшість ВР на одній сесії, а потім — на наступній.

Отже, над нинішнім парламентом України вже не висить дамоклів меч, як і над Конституцією нашої держави.

«Це повний крах олігархів, авантюристів і диктаторів від права» — так прокоментував рішення КС народний депутат України Сергій Головатий. І додав: «Конституційний Суд, наскільки це було можливо у нинішній ситуації, усунув загрозу розпуску парламенту, захистив парламентаризм в Україні, захистив Україну від конституційного перевороту». Рішення Конституційного Суду є обов'язковим, остаточним і не може бути оскаржене.

Світлана ПИСАРЕНКО.
Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО.

...А по обіді впіймали в'юна за клешню

Коментар

«Так, є, так, сім», — лаконічно і багатозначно відповів нещодавно голова СБУ Леонід Деркач журналістам на запитання про наявність у служби матеріалів щодо корупційної діяльності семи народних депутатів. Тоді представники мас-медіа повірили керівникові солідного, компетентного відомства, як мовиться, на слово і — обпеклися.

Сьогодні ми, нарешті довідавшись прізвища «запідозрених і звинувачених» депутатів, у відповідь можемо покартати Леоніда Васильовича: не зовсім є, і не сім справ, про які так інтригуюче треба було казати...

Не хочеться вірити, начебто голова СБУ тоді не знав, що звинувачення трьох парламентаріїв з фракції зелених (С. Кривошея, С. Рися, І. Кирюшина) та В. Плютинського уже були безперспективні. Бо ще 22 лютого цього року ВР внесла до закону «Про підприємництво» уточнення: «Створення (заснування) суб'єкта підприємницької діяльності —юридичної особи, а також володіння корпоративними правами не є підприємницькою діяльністю». Отже, засновництво чи «корпоративництво» згаданих народних обранців у різних підприємницьких структурах — в АТ «Укрінбанк», СП «Шелтон» чи агрофірмі «Зоря» — з того часу вважати корупційними діяннями можна було з натяжкою, сподіваючись, що глава держави не підпише закон.

Схоже, що про це не знали і підлеглі генерала, бо тоді який сенс був спрямовувати ці матеріали до Генпрокуратури, адже остання, не виявивши належного підгрунтя для кримінального переслідування народних обранців, просто повернула ці матеріали назад СБУ? Невже робилося це лише заради того, щоб роздути довкола депутатського корпусу потрібну декому атмосферу?

Натомість у таку атмосферу втрапляє сама спецслужба. Щойно, одразу після оприлюднення СБУ прізвищ запідозрених у корупційних діяннях депутатів, лідер парламентської фракції ПЗУ Віталій Кононов заявив на брифінгу, що «включення чотирьох членів фракції до списку депутатів-корупціонерів є політичним шантажем з боку СБУ» і що СБУ «хтось вдало використовує».

І це звинувачення для силового відомства може видатися лише «квіточками», коли спливуть відповіді і на запитання дещо конкретнішого, юридичного характеру. Якщо СБУ мала дані про корупційні діяння вказаних народних депутатів до внесення змін до закону про підприємництво, то чому зволікала з висновками і втратила нагоду поставити на місце деяких законодавців? Чому одразу ж, оперативно, у стислі строки, як це передбачено законодавством, не було складено належні протоколи про корупційні діяння і не направлено їх до суду?

На ці обставини звернув увагу колег голова парламентського підкомітету з питань боротьби з корупцією серед вищих посадових осіб полковник СБУ Григорій Омельченко, який вважає, що працівники спецслужби самі порушили закон про боротьбу з корупцією. В інтерв'ю інформаційній службі «Вільна хвиля» він наголосив: працівники СБУ несвоєчасно склали протоколи, запізнилися з притягненням ряду депутатів до адміністративної відповідальності. За його словами, СБУ мусило зробити це впродовж двох місяців. Тому голова підкомітету висловив намір звернутися до Президента України з запитом про негайне звільнення з органів безпеки винних працівників, у тому числі і керівництва служби.

І це ще б сяк-так, якщо протоколи про корупційні діяння депутатів таки складені, хай і несвоєчасно. Як стало відомо з поінформованих парламентських джерел, у направлених до ВР документах СБУ вказує на ознаки корупційних діянь депутатів, але з них не зрозуміло, чи складала служба відповідні протоколи, чи направляла їх до суду і який вердикт той виніс.

Ситуація асоціюється з даішником на дорозі. Попадається депутат-водій на грубому порушенні правил дорожнього руху, інспектор же замість складання протоколу вилазить, даруйте за порівняння, на будку постового і півроку галасує про «лихачів» з депутатського корпусу, а потім, замість оштрафувати порушника, одсилає документи про порушення до... найвищого законодавчого органу держави.

Ось і міркуймо, чи не ставить СБУ під загрозу такою, м'яко кажучи, дивною поведінкою і без того кволі потуги держави в боротьбі з чиновниками-корупціонерами, у тому числі і в чистці депутатських лав. Даючи нам привід помічати за антикорупційними кроками правоохоронців «політичні вуха», спецслужба таким чином дає карт-бланш політичного захисту й іншим запідозреним у корупційних діяннях. «Заявляю рішучий протест проти висновків щодо моєї діяльності, які адресував громадськості пан Л. Деркач, — вказує у своїй заяві народний депутат Валерій Бабич, чиє прізвище значиться серед «корумпованих парламентаріїв. — Кваліфікувати дії громадянина як «корупційні діяння» може лише суд, без його рішення подібні твердження є грубим порушенням Конституції України, чинного законодавства. Серйозним порушенням законодавства є й публічне тиражування такої інформації. До речі, як стало відомо, Генеральна прокуратура вже розглядала матеріали Служби безпеки, про які вів мову на брифінгу пан Л. Деркач, і відмовила у направленні їх до Верховної Ради, не знайшовши достатніх правових підстав для звинувачення».

Цілком очевидно, що ці та інші аргументи може навести і запідозрений у кордіяннях депутат Леонід Черновецький. І матиме рацію.

Інша справа — ситуація із «сьомим за списком» народним обранцем Василем Хмельницьким. Знову ж таки, якщо вірити на слово голові СБУ пану Деркачу, який на брифінгу звинуватив парламентарія в «підлозі документів», внаслідок чого той начебто засвідчив своє проживання в Україні протягом п'яти останніх років й отримав право балотуватися в народні депутати. Тут напоготові стаття 194 Кримінального кодексу —бери її на озброєння, порушуй кримінальну справу, передавай за підслідністю міліції, нехай та через Генпрокурора отримує згоду ВР на притягнення підозрюваного до відповідальності. Поки що усього цього правоохоронці не зробили. Так само, як, до речі, СБУ не подала документів на депутата «за списком семи» й у ВР, але прізвище В. Хмельницького в одному ряду з «корупціонерами» вже оприлюднила... Для кого улов?

Анатолій БЕНЬ.

Хто хоче роздути довкола депутатів атмосферу підозри?

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 71 Житлового кодексу Української РСР

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до статті 71 Житлового кодексу Української РСР (Відомості Верховної Ради УРСР, 1983 р., додаток до № 28, ст.573; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 12, ст.169) такі зміни:

1. У частині третій:

пункти 2, 3, 5 та 7 викласти в такій редакції:

«2) тимчасового виїзду з постійного місця проживання за умовами і характером роботи або у зв'язку з навчанням (учні, студенти, стажисти, аспіранти тощо), у тому числі за кордоном, — протягом усього часу виконання цієї роботи або навчання;

3) поміщення дитини (дітей) на виховання в дитячий заклад, до родичів, опікуна чи піклувальника — протягом усього часу їх перебування в цьому закладі, у родичів, опікуна чи піклувальника, якщо в будинку, квартирі (їх частині) залишилися проживати інші члени сім'ї.

Якщо з будинку, квартири (їх частини) вибула дитина (діти) і членів її (їх) сім'ї не залишилося, це житло може бути надано за договором оренди іншому громадянину до закінчення строку перебування дитини (дітей) у дитячому закладі або до досягнення нею (ними) повноліття і повернення від родичів, опікуна чи піклувальника, в окремих випадках — до закінчення навчання в загальноосвітніх навчальних закладах усіх типів і форм власності, у тому числі для громадян, які потребують соціальної допомоги та соціальної реабілітації, а також у професійно-технічних чи вищих навчальних закладах або до закінчення строку служби у Збройних Силах України та інших військових формуваннях»;

«5) влаштування непрацездатних осіб, у тому числі дітей-інвалідів, у будинку-інтернаті та іншій установі соціальної допомоги — протягом усього часу перебування в них»;

«7) взяття під варту або засудження до позбавлення волі — протягом усього часу перебування під вартою або відбування покарання, якщо в цьому будинку, квартирі (їх частині) залишилися проживати інші члени сім'ї.

Якщо в будинку, квартирі (їх частині) не залишилися проживати інші члени сім'ї наймача, це житло може бути надано за договором оренди (найму) у встановленому законом порядку іншому громадянину до звільнення таких осіб з-під варти або до відбуття ними покарання».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що випливають з цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття відповідно до своєї компетенції нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
2 березня 2000 року.
№ 1525-III.

Заява

фракції Соціалістичної партії України «Лівий центр»

Фракція вважає за потрібне привернути увагу Президента країни, уряду, політичних партій, громадськості та народу України до катастрофічного становища в агропромисловому комплексі, яке склалося внаслідок послідовних деструктивних дій виконавчої влади щодо реформування сільськогосподарського сектора економіки.

Протягом останніх десяти років керівництво держави зумисно робить усе для того, щоб довести неспроможність існування колективних форм господарювання на землі як базової основи сучасного сільськогосподарського виробництва. Не випадково рік у рік стрімко скорочувалося забезпечення села енергоносіями, пально-мастильними матеріалами, сільськогосподарською технікою, хімічними добривами, засобами захисту рослин тощо. Держава фактично кинула село напризволяще, усіляко стимулюючи розорення села комерційними структурами. Про це переконливо свідчить цьогорічна постанова Кабміну № 50, яка категорично забороняє органам державної влади здійснювати будь-яку підтримку села в матеріально-технічному забезпеченні.

Як наслідок, напередодні посівної кампанії тисячі сільськогосподарських підприємств (і колективних, і фермерських) залишилися без краплі пального, без кредитів, без необхідної техніки, а в багатьох випадках — навіть без посівного матеріалу.

Ще ніколи за всю історію України зневага до села, до людини, яка в ньому живе і працює, не набувала ознак державної політики. Так держава віддячує тим, хто з останніх сил, не отримуючи роками мізерної заробітної плати, в неймовірно складних виробничих умовах робить усе, щоб прогодувати країну.

Замість реальної та всебічної підтримки села, як це робиться у всьому світі, державні органи влади наполегливо займаються лише одним — втіленням у життя незаконного, антиконституційного Указу Президента Л. Кучми «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки», головною метою якого є перетворення землі на предмет купівлі-продажу.

Соціалістична партія України не раз наголошувала, що наявні проблеми в агропромисловому комплексі пов'язані не з формами власності, а з відсутністю послідовної підтримки з боку держави. Сьогодні ми з повною відповідальністю заявляємо, що примусове введення в повному обсязі відносин приватної власності на сільськогосподарські угіддя має за мету не підвищення ефективності виробництва, як про це волають засоби масової інформації, а зовсім інше.

Згаданий указ Президента втілюється в життя волюнтаристськими бездумними методами. Внаслідок того непомірно зростає соціальне напруження серед сільських мешканців.

Сталося так, що на догоду вищому керівництву виконавча влада на місцях у багатьох випадках силою й шантажем руйнує господарства, поділяє людей на «господарів» і наймитів, робить недавніх членів КСП боржниками держави і комерційних структур. Боржниками стають люди, котрі по кілька років не одержували зарплату. Є всі підстави вважати, що робиться це для того, щоб люди відмовлялися від своєї землі або збували її за безцінь. Небувалий переділ землі не дасть уже нинішнього року значній кількості господарств обсіятися, зруйнує систему грамотного ведення землеробства. Урядом і адміністрацією Президента України нав'язується безглуздий курс: весь світ іде до індустріалізації та концентрації агропромислового виробництва, а нашу державу прилаштовують у хвіст світової цивілізації.

Ініціатори реформування земельних відносин спекулятивно використовують тезу про можливість одержання банківських кредитів під заставу приватизованої землі.

По-перше, така можливість при організованих приватно-орендних підприємствах, коли засновниками їх є кілька громадян, не розповсюджується на орендовану землю і тому кредити можуть бути мізерні, вони не дадуть жодної користі господарствам.

По-друге, в Україні ціна на землю не відповідає її вартості, а кредитні ставки надмірно завищено. Це означає, що земля як застава буде використана лише короткий період, а потім перейде до кредитодавця. Тобто селяни паюванням не одержують землю, а остаточно втрачають її.

Реальністю є також те, що за роки проведення ринкових реформ правлячий режим перетворив Україну на державу-банкрута. Зовнішній борг зріс з 300 мільйонів доларів у 1994 році до 12 мільярдів у 1999-му. Щорічно Україна змушена сплачувати за відсотки та борги більш як 3 мільярди доларів. Саме тому українська земля, яка є унікальною за своїми властивостями, дедалі більше привертає до себе увагу західних кредиторів. Саме тому так настирливо влада здійснює реформування відносин власності на селі, руйнує господарства, наближаючи останній крок до загальнонаціональної катастрофи.

Соціалістична партія України вважає за потрібне попередити Президента, Прем'єр-міністра, членів уряду, голів обласних та районних державних адміністрацій про персональну відповідальність за неконституційні дії, що неминуче призведуть до загибелі вітчизняного сільськогосподарського виробництва, втрати продовольчої незалежності, голоду, соціального напруження та інших наслідків, які поставлять під загрозу національну безпеку держави та саме її існування.

Переконані, прийде час, і народ суворо запитає з тих керманичів, які довели його до занепаду і страждань, які своїми діями поставили мільйони громадян України за межу виживання.

Фракція Соціалістичної партії України вкотре вимагає негайного проведення спеціальних парламентських слухань з проблем агропромислового комплексу.

Одужує після конверсії

Спонсор «ГУ»

Як і більшість підприємств, що працювали на оборонну галузь, ВАТ «Рівненський радіотехнічний завод», якому в серпні виповнюється двадцять років, «перехворів» у зв'язку із конверсією. Бо обсяги продукції, котру він виробляв для військовиків, значно скоротилися. Аби заповнити прогалину, що утворилася, зберегти висококваліфіковані кадри, робочі місця, як, зрештою, і підприємство, керівництво заводу на чолі з Миколою Цимбалюком узяло курс на випуск мирної, потрібної у повсякденному житті продукції.

Тепер рівненським радіотехнікам є що запропонувати покупцеві. Це: дзвінки «Октава» на п'ятнадцять мелодій, підсилювачі TV-сигналів, радіоприймачі «Іква» різної модифікації, автомобільні стереомагнітоли кількох видів, приймально-контрольні прилади охоронно-пожежної сигналізації «Промінь-ІОМ» та «Захист-2», електроплитки, електрошафи побутові тощо. На заводі на замовлення запорізького «Південмашбуду» виготовляють системи інформаційного забезпечення пасажирів, які встановлюють на вітчизняних тролейбусах. Знадобилися б вони і в автобусах та маршрутних таксі-мікроавтобусах.

Звичайно, асортимент продукції весь час поповнюють за рахунок власних конструкторських розробок та розробок КБ інших підприємств. Але справи пішли б жвавіше, якби Комітет промислової політики такі підприємства закріплював за розробниками продукції. Загалом підприємцям під силу і складніші вироби, скажімо, термокамера «Універсал-180», призначена для сушіння, варіння, смаження, гарячого та холодного копчення різноманітних продуктів харчування, автомати для виготовлення макаронних виробів потужністю від 10 до 100 кілограмів на годину, а також шафи для сушіння макаронів. Щодо міні-пекарень, то свого часу їх придбали інтернатні заклади, лікарні, школи Рівненщини. І нині, коли хліб час від часу дорожчає, власники таких пекарень у виграші.

— Лише обласній лікарні завдяки придбаній міні-пекарні ВАТ «Рівненський радіотехнічний завод» вдається економити на кожній паляниці в середньому по 30 копійок. Якщо врахувати, що цьому медичному закладу для харчування хворих потрібно на рік 108 тисяч хлібин, то вигода тут очевидна. В умовах скромного фінансування медицини це дуже істотно. До того ж міні-пекарні зручні, надійні, — каже начальник управління охорони здоров'я Рівненської облдержадміністрації Ярослав Маслій. — А ще в наших лікарнях користуємося функціональними ліжками, які виготовило згадане підприємство. Вони дають змогу розмістити тяжкохворого в лежачому або напівсидячому положенні.

Взагалі, технічна думка на підприємстві не дрімає: віднедавна завод пропонує покупцям ще й тістомісі, крісла-пульти для крокуючих екскаваторів ЕКГ-5, укомплектовані командоапаратами, тощо. Працюють тут і над новою тематикою — високовольтною апаратурою, яка нині проходить випробування. А комплектувальні до газових лічильників, що завод виготовив для «Самгазу-України», зацікавили італійців, які виявили готовність до співробітництва з рівненчанами.

Як не гне економічна криза долу ВАТ «Рівненський радіотехнічний завод», через що не завжди вчасно можна розрахуватися за електроенергію (розрахунки за продукцію здебільшого бартером), але завдяки правильно взятому керівництвом курсу на випуск необхідної ліквідної продукції заводу поки що вдається утримуватися на плаву. А служба збуту підприємства (телефони: (0362) 23-33-96, 23-53-01) завжди до ваших послуг.

Передплатники нашої газети теж дістали можливість виграти в другому півріччі офіцні радіоприймачі «Іква РП-212» (вони здатні приймати радіопередачі на семи фіксованих частотах), які виділило керівництво цього підприємства.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Хроніка. Факти. Події

■ Черкаси

Час виправляти статистику

Більш як на 40 відсотків упав товарний оборот Чехії та України порівняно з 1990 роком. Це повідомив Надзвичайний і Повноважний Посол Республіки Чехія в Україні Йозеф Врабець під час зустрічі з керівництвом Черкаської області. У поїздці посла супроводжує група чеських бізнесменів. Вони пропонують українським партнерам співпрацю в галузях легкої, переробної промисловості та у сфері туризму.

■ Відень

В ОПЕК згоди немає. Є рішення

На конференції ОПЕК, що завершилася у Відні, ухвалено рішення збільшити квоти видобутку нафти на 1,7 млн. барелей на день (близько 7 відсотків). Отож виробництво нафти повертається на рівень весни 1999-го. За цей час світові ціни на нафту зросли втричі. Уперше в історії існування ОПЕК її члени не змогли виробити спільного рішення. З ним не згодні Іран та Ірак.

■ Тель-Авів

Подарунки брати небезпечно

Ізраїльська поліція рекомендувала притягнути до суду колишнього прем'єра Ізраїлю Біньяміна Нетаньяху. Поліція розслідувала цю справу 8 місяців. У ній фігурує і дружина екс-прем'єра. Остаточне рішення має прийняти генеральний прокурор. Нетаньяху підозрюють у зловживанні службовим становищем, а також у присвоєнні подарунків, що їх отримував як глава уряду.

■ Париж

Зустріч після річної перерви

У Парижі поновила роботу Міжнародна контактна група по колишній Югославії. Засідання відбувається на рівні глав МЗС. Річну перерву в роботі групи було спричинено косовською кризою. На нинішній зустрічі в Парижі обговорять питання про підготовку до комунальних виборів у Косово. Вони мають відбутися восени цього року. Нагадаємо, що до контактної групи входять Франція, Німеччина, Велика Британія, Італія, США та Росія.

■ Токіо

Треба проконсультуватися

Сьогодні США, Республіка Корея та Японія проведуть у Токіо тристоронні консультації з питання подальшої взаємодії з КНДР. Очевидно, йтиметься про безпеку на Корейському півострові й, зокрема, про виконання Пхеньяном узятих зобов'язань не розробляти програму створення ядерних озброєнь.

■ Комсомольське

Убито Батаєва

У Комсомольському під час перестрілки вбито польового командира Хамзата Батаєва, який командував "Бамутським напрямом" чеченського опору. Федерали натрапили на нього в підвалі одного з будинків села.

■ Тегеран

Сім'я чекає

Лідер афганської опозиції Ісмаїл Хан, якому в неділю вдалося втекти з в'язниці в Афганістані, прибув до Ірану. Члени його сім'ї, які живуть там у засланні, повідомили Бі-бі-сі, що Ісмаїл Хан збирається приїхати до них у Мешхед.

■ Кампала

Сектантам жити набридло?

В Уганді знайдено ще одне масове поховання сектантів — неподалік будинку одного з лідерів секти "Відновлення десяти заповідей Господніх". У загальній могилі — 73 тіла. За даними поліції, у країні близько 4 тисяч послідовників цього руху.

■ Дананг

25 років перемоги

Учора у в'єтнамському місті Дананг відбувся парад ветеранів В'єтнамської війни. Таким чином країна відзначила 25-ту річницю перемоги над американськими військами.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

На порядку денному два питання: Мілошевич та Інтернет

Давно казали про те, що нове століття — століття інформації. Уважніше до цього вирішили поставитися й на Заході. Саміт Євросоюзу в Лісабоні, формально присвячений проблемі зайнятості, поставив за свою мету створити «найконкурентоспроможнішу й динамічну, що спирається на науку, економічну зону». Засобом визначили Інтернет.

Цілком зрозуміло, що європейці цим саме кинули виклик США, які традиційно перші в цій сфері. На думку фахівців, Інтернет і нові технології можуть забезпечити мінімальний тривідсотковий приріст щороку. Таким чином ЄС планує впоратися з безробіттям (у деяких країнах воно становить близько 15 мільйонів осіб, чи 10%). Нині Євросоюз відстає від США у галузі інформаційних технологій і в інших наукомістких галузях на 5—10 років. Проте вже до 2010-го, якщо вірити оптимізмові політиків, Європа має обійти свого основного конкурента. Щорічно весною європейські лідери пропонують контролювати хід реалізації прийнятих рішень.

Проте більшість ЗМІ розцінили прийняті у Лісабоні рішення як декларації щодо добрих намірів, а не реальні програми. Наскільки Євросоюз, який спричинив появу безлічі бюрократичних органів, спроможний впливати на ситуацію у Європі — поки не вельми зрозуміло. А ось реальні дії європейських політиків вже свідчать швидше про відсутність чітких орієнтирів і концепцій. Так, канцлер Німеччини Герхард Шрьодер, натхнений ярмарком інформаційних технологій СЕВІТ у Ганновері, заявив: Німеччина має щошвидше подолати відставання у комп'ютерній галузі. Він запропонував негайно запросити до країни щонайменше 30 тисяч фахівців з-за кордону. Підприємці прийняли це як сигнал і стали формувати списки з інших галузей, де також потрібні дешеві фахівці з не дуже благополучних країн. Проте невдовзі надрукували дані, і з'ясувалося: у Німеччині якраз близько 30 тисяч безробітних комп'ютерщиків...

Глави держав розглянули також ситуацію на Балканах. Обговорили спеціально підготовлений Хав'єром Соланою, верховним представником ЄС із питань безпеки й оборони, спільно з Європейською комісією план надання економічної допомоги Балканам. Він, зокрема, передбачає відкриття ринку ЄС для сільськогосподарської та сталеливарної продукції країн регіону, зняття обмежень на експорт інших товарів. Однак слід зазначити: не всі країни Євросоюзу погодилися з цими пропозиціями.

Деякі європейські керівники, насамперед Хав'єр Солана, висловлюють явне невдоволення тим, що Слободан Мілошевич усе ще на своїй посаді. Хоча вони й визнають: запроваджені раніше санкції не дають бажаного результату. У цьому зв'язку планують розглянути заходи, які могли б поставити у важке становище безпосередньо владу Сербії, не завдаючи при цьому шкоди її населенню.

Андрій ЮРИЧКО.

Старший син

Старшого сина президента Іраку Саддама Хусейна — Удая Хусейна обрано до парламенту країни від округу Багдад. За нього проголосували 99,99 відсотка виборців, а в деяких округах і всі 100, повідомила одна з іракських газет за день до офіційного опублікування результатів виборів. 35-річний Удай — власник кількох газет і телевізійної станції, глава іракського Олімпійського комітету, голова Спілки журналістів і Союзу молоді Іраку. А ще Удай має круту вдачу, і західні ЗМІ досить часто повідомляють чи то про вчинений ним п'яний бешкет, чи то про автомобільні аварії, ним спровоковані. Але, незважаючи на це, саме Удая Саддам Хусейн, схоже, планує зробити своїм політичним наступником.

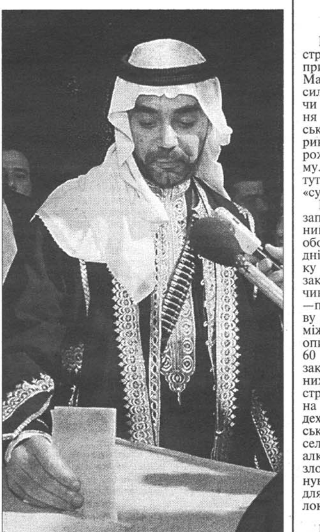

Фото АП.

До в'язниці — на навчання

Кількість ув'язнених злочинців в Австралії постійно збільшується і становить приблизно 160 в'язнів на сто тисяч осіб. Майже половина з них «сидить» за ненасильницькі злочини (переважно крадіжки чи відмову заплатити штрафи). Утримання одного в'язня обходиться австралійським платникам податків у 30 тисяч американських доларів щорік — уп'ятеро дорожче за річні сплати одному безробітному. Тому за порівняно незначні злочини тут дедалі частіше засуджують умовно на «суспільну» працю.

Проте в деяких австралійських штатах запроваджено дуже жорсткий кримінальний закон, за яким за злочин карають обов'язково. За скоєний уперше — 14 днів тюрми, удруге — 90, утретє — до року в'язниці. За два роки з часу введення закону ув'язнено 215 неповнолітніх злочинців. Один з них — 15-річний абориген —повісився у в'язниці, що викликало нову хвилю занепокоєння австралійської та міжнародної громадськості. Але, згідно з опитуваннями громадської думки, понад 60 відсотків австралійців на території дії закону його підтримують. Серед ув'язнених молодих людей у штаті Західна Австралія 60 відсотків — аборигени. Частина з них має дуже низький рівень освіти, дехто навіть не навчився говорити англійською. Життя у віддалених аборигенських селах таке жахливе та безнадійне через алкоголізм та хуліганство, що малолітні злочинці знаходять собі кращі умови існування в австралійських... в'язницях! А для декого з них ув'язнення стає «школою злодійства».

Павло АНГЕЛУЦА.

Брізбен.

У парламенту буде свій спецпрокурор

Передбачено кримінальну відповідальність за давання неправдивих показань і відмову від давання показань

Як і в інших країнах, в Латвії законодавча влада не в усьому і не завжди згодна з діями влади судової. Тут періодично створюють парламентські слідчі комісії для розслідування тих чи тих «резонансних справ».

Зазвичай, результати таких розслідувань «йшли в пісок». Прокуратура звинувачувала парламентаріїв у непрофесійному підході до з'ясування істини і в політичних інтригах. Депутати сейму, в свою чергу, докоряли служителів Феміди в небажанні викривати негаразди суспільства і в політичній заангажованості.

Генпрокурор Яніс Скрастиньш двічі подавав заяви про відставку, мотивуючи це політичним на нього тиском. А коли більшість парламентаріїв зажадала від Верховного Суду розслідувати діяльність (точніше — бездіяльність) пана Скрастиньша, він остаточно образився і подав прохання про відставку втретє. Бог трійцю любить, і третє прохання задовольнили.

Слідом за шефом подала у відставку і пішла на пенсію обер-прокурор Бірута Улпе. Пояснюючи причини свого вчинку, вона сказала: «Перелом для мене настав тоді, коли я почала відчувати: хоч би що я робила або казала — усе наштовхується на спротив. І з боку комісії сейму, і з боку журналістів».

Журналісти, як це часто буває, виявилися крайніми. Адже лише після показу по телебаченню сюжету про педофілію, в причетності до якої обвинувачують навіть міністра юстиції та прем'єра, принаймні почалося розслідування.

Аби не створювати колізій у майбутньому і для посилення законодавчої влади (адже Латвія парламентська республіка!) сейм ухвалив нещодавно у другому читанні закон «Про слідчі парламентські комісії». У такої комісії буде свій прокурор з особливими повноваженнями, не підвладний генеральному прокуророві. Якщо останній і призначатиме першого.

Цього прокурора наділили правом ставити запитання тим, кого «викликали на килим» і навіть порушувати кримінальні справи. Нехтувати свої обов'язки він не зможе, адже в законі міститься норма, яка дає змогу відкликати прокурора, який не виправдав довір'я комісії. Законопроект передбачає також кримінальну відповідальність за давання неправдивих показань і відмову від давання показань. Ані міністр, ані інша високопоставлена посадова особа не зможуть ухилитися від розмов з представниками грізних слідчих комісій.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

В інформаційних технологіях ЄС відстає від США на 5—10 років

Високому не квітнути без «Саду»

Земельна реформа у діалогах, авторських відступах, цікавих деталях і роздумах тих, для кого вона призначена

Відрядження за листом

Село сьогодні в Україні протверезіло. І не тому, що не стало оковитої. Її гнали, женуть і будуть гнати, бо вона була, є і буде «золотим підкріпленням» будь-яких виробничо-ділових стосунків у низовій ланці аграрного сектора.

Сьогодні на селі владарює, розпалює мізки, заварює кров у жилах, доводить до інфарктів інший наркотик, закладений у генах: аж раптом реально здійсненний потяг до землі. Прагнення, яке висміювалося, витрувалося з найвіддаленіших закапелків свідомості, але яке збереглося на рівні генів, бо туди ідеологи «антиприватної» власності так і не змогли дістатися. Сьогодні словосполучення «розпаювання землі» знають на селі і старі й малі. Воно хвилює всіх.

Бунтарі з Будного вимагають поваги до малої сили

Редакційна пошта впродовж кількох місяців завалена листами на цю тему. Що тривожить — майже немає листів, де б ішлося про позитив. У більшості читацьких послань тривога, запитання, благання про допомогу. За розповідями — конфлікти, проблеми, крик відчаю: жити залишилось обмаль, допоможіть хоч дітям стати власниками омріяного шматка землі.

Лист з Охтирського району — типовий. *«Ми, члени КСП ім. Димитрова, що проживаємо у селі Будне, просимо допомоги одержати землю єдиним масивом біля свого села. Ми зверталися до голови правління КСП ім. Димитрова В. Гопка, голови райдержадміністрації О. Іваха і, не знайшовши підтримки, змушені були покинути загальні збори, де затверджувалося паювання. На зборах О.Івах сам поставив це питання на голосування.*

Ми просимо вирішити це питання, адже коли наші наділи будуть розкидані, то ми не зможемо на альтернативних умовах віддати свої паї кращому господарю, який забезпечить і кращу плату за орендований земельний пай».

Доповнює лист діалог із жителями Будного.

Микола Косенко:

— До КСП імені Димитрова входять жителі трьох сіл. У нашому селі мешкає близько 70 осіб, тридцять двоє з них хочуть, щоб землю їм виділили єдиним наділом поблизу села. Чи вистачить площі? До села примикає 300 га, а нам досить і 70. Чому просили єдиним наділом? Бо хочемо вийти з-під опіки Гопка. При зміні форми господарювання без заміни керівника у нашому господарстві реформа результатів не дасть. Хочемо свої паї віддати в оренду кращому господарю. А будемо роз'єднані, то хто ж нас візьме?

Я чув, як один чоловік з оточення Президента пояснював: мовляв, якщо люди бажають, то варто наділяти їм землю єдиним шматком. Хоче, приміром, 10 родичів спільно обробляти землю, то їм мають іти назустріч. А в нас півсела хоче господарювати без Гопка і його приватної фірми «Спектр». Нам і в облдержадміністрації, куди ми звернулися із скаргою, пояснили, що ми праві. Що ж виходить? Оточення Президента і облдержадміністрація кажуть одне, а представники влади на місцях роблять як їм заманеться, точніше — як їм вигідно.

— У чому ж вигода?

— Люди добрі, невже незрозуміло? Не дати нам об'єднатися, інакше півсела свої паї віддасть в оренду іншому. Розділяй і владарюй — ось основне правило, за яким діють у нас в районі.

Марія Задорожна:

— Жеребки з номером паю люди тягнули із шапки. Так от: ті, хто ближче до «корита», чомусь вдалі номерки витягли. Порозкидали людей за 10—18 кілометрів від наділів. Не віриться, що великі державні реформатори вимагають від наших доморощених реформаторів чинити з людьми саме так. Івах каже, що все правильно, все по закону. Більшість, яка хоче залишатись із Гопком, нам на зборах навіть виступити не дала.

Ніна Дроб'язко:

— Чому не поважати меншу силу? Он навіть у Верховній Раді кажуть про права малої сили, навіть закон хочуть приймати, щоб дослухатися до меншості. А нас задавили, бо начальству так вигідно, воно як порядкувало на цих землях, так і буде порядкувати, і ніщо не зміниться.

Микола Косенко:

— У КСП теслярна завалена, ферми валяться, уже навіть цеглу з ферм починають розтягувати, не кажучи вже про колгоспну техніку. А у дворах колгоспної «еліти» —трактори, автомобілі... Чому я і половина моїх односельців самі не можуть обрати собі господаря? Нехай відпустять нас, без бунтарів їм же легше працюватиметься.

Ніна Дроб'язко:

— Ви думаєте, мені так уже хочеться тієї землі? Та я вже на ній наробилася по саму зав'язку. Я б так свого не добивалася, якби не дочка. У мене вже сил немає, все віддала колгоспові. Скоро вже помру, а дитині ще жити й жити. Тож якщо земля буде в руках надійного господаря, то на дитину працюватиме. Перед тим як тягнути жеребки, буднівчани просили Гопка дати землю одним масивом, а в нього відповідь одна: а чим ви кращі? Ми не кращі, але ми хочемо піти від нього. Тож і вимагаємо: чоловіче добрий, ти ж не хан, не бай, не поміщик, а ми не кріпаки, — відпусти з богом.

Вільному — воля. Та як її отримати?

Справді, тридцять два бунтарі із села Будне нічим не кращі ні за староіванівців, ні за сосончан. Такі ж порепані, вузлуваті, мозолясті руки, вироблені тіла, тривога в очах. От тільки долю свою вони вирішили поміняти круто. Вони вирішили порвати із новим старим і спробувати все-таки нове. Без старого.

У такій ситуації тим, хто прагне лише до зміни вивіски на фасаді правління, добрий приклад під боком, через межу, як більмо на оці. Мудрий сільський люд одразу відділить зерно від полови.

Під боком у жителів Будного є добрий приклад ЗАТ «Сад», де керує їхній земляк Віктор Сугак. До 1995 року це було КСП «Охтирське», яке згідно з чинним законодавством було реорганізоване в закрите акціонерне товариство. Земель у колективній власності, які відповідно до торішнього грудневого указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки» підлягають розпаюванню, ЗАТ «Сад» не має. Землі, що використовуються товариством на підставі державного акту на право постійного користування землею, перебувають у державній власності. До речі, зараз між ЗАТ «Сад» і головою райдержадміністрації Олексієм Івахом йде «війна» щодо розпаювання саме цих земель нарівні з тими, які надані КСП в колективне користування. «Війна», звичайно, дуже «сприяє» роботі товариства і прямо-таки «озонує й оздоровлює» морально-психологічний клімат у районі. Хоча місцеві дотепники подейкують, що причини конфлікту слід шукати в подіях довкола реформування КСП «Височанське». Втім, до них ми ще повернемося.

ЗАТ «Сад» використовує також розпайовану землю, що перебуває у приватній власності жителів с. Високе. Тут між товариством і громадянами-власниками паїв діють договори оренди.

У нас є довідка про основні показники економічної та фінансової діяльності ЗАТ «САД» за 1996-1999 роки. Її навіть нецікаво наводити, бо там суцільний позитив. І у виплаті зарплати та дивідендів, і у відрахуваннях... Простий люд таких довідок не читає. У нього свій інформаційний простір, своя система каналів поширення інформації.

— Та не такі вже ми й забиті, — просвіщає нас Марія Задорожня. — От, приміром, на базарі в Охтирці балакаємо з людьми, які віддали свої паї Сугаку. Тож від них знаємо, як Віктор Васильович розраховується з людьми. Довіряємо йому, бо ж батьки його живуть у нашому селі.

— А я про все, що робиться в «Саду», знаю від доньки Раїси, — додає Ніна Дроб'язко. — Вона ж бо там працює.

Вільному — воля. Тож бунтарі вирішили пов'язати свою долю із «Садом». От тільки жаданої волі не можуть отримати.

Цікава деталь. Хоча В. Сугак мешкає в Охтирці, жителі Будного обрали його депутатом Староіванівської сільської ради. Бо впевнені, що, як ніхто інший, він відстоюватиме їхні інтереси.

Сказали «дякую» по спині ломакою

За натурою Віктор Сугак — реформатор. Такі, як він, ніколи не скажуть, що досягли вершини, що вже можна спочивати на лаврах. Роки праці в сільському господарстві відшліфували в ньому постійну націленість на подолання перешкод. Все його життя немов підтверджує вроджені вади людського буття: шлях новаторів устелений не трояндами, а колючками від них, посередність, сірятина ніколи не пропустить шансу принизити, спаплюжити талант.

Коли після закінчення сільськогосподарського технікуму Віктор Сугак почав працювати бригадиром комплексної бригади у радгоспі ім. Димитрова, яким тоді керував В. Гопко, він одним із перших у районі почав запроваджувати повний госпрозрахунок. Його колектив зібрав по 750 центнерів буряків з гектара. Але матеріальної винагороди, обумовленої в договорі між бригадою і керівництвом радгоспу за кінцевий результат праці, новатори не отримали. Ну не могло керівництво радгоспу виплатити досить пристойні гроші, чесно зароблені буряківниками. Чому? Та психологія така: не може селянин одержувати такі великі гроші.

Одне слово, як у тому прислів'ї: їм сказали «дякую» по спині ломакою. Це був перший ляпас, який отримав В. Сугак на тернистому шляху реформаторства.

Згодом, уже після закінчення інституту, Віктор попросив В. Гопка передати йому на підряд землю, але отримав відкоша. Розрахувавшись із господарством, він узяв у сусідньому КСП землю в оренду. Тут Сугак виступив як приватний підприємець. Відкрив рахунок у банку, взяв кредит під заставу... Ризик? Безперечно. Але ризик, вивірений професіоналом. Кредит В. Сугак повернув через півроку, хоча брав на рік.

Далі Віктор знову попав на чергову хвилю реформаторства. У країні стало модно обирати керівників підприємств. Про вибори директора на заводі РАФ і позитивні наслідки нововведення дізналася з преси вся країна, а вибори директора радгоспу «Охтирський» були не такі помітні. За старого керівника радгоспу проголосувало двоє, за висуванця Компартії троє, за В. Сугака — 90 відсотків присутніх на зборах. Це було десять років тому. Згодом радгосп було реорганізовано в КСП, а КСП — у ЗАТ. Оскільки підприємство входило у систему «Укрсадвинпрому», то земля була державною і розпаюванню не підлягала. У 1997 році акціонери одержали її в постійне користування згідно з Земельним кодексом. Основні фонди — власність акціонерів, а земля — державна власність, яку надано акціонерам у постійне користування.

Цікава деталь. Ота новаторська госпрозрахункова бригада, яка за свої 750 центнерів буряків з гектара заробила по спині ломакою, складалась виключно із жителів села Будне.

Світом править інтерес, а височанці — частина цього світу

На день нашого приїзду в Охтирку епіцентр аграрної реформи в районі змістився у село Високе. Ще б пак! Керівника ЗАТ «Сад» Віктора Сугака на загальних зборах КСП «Височанське» було обрано... головою КСП. Ні, це не маячня божевільного, це — реалії буття.

Два роки тому вісім мешканців села Високе віддали свої паї в оренду В. Сугаку. Згодом до них забажало приєднатися ще 27 односельців. Як і в Будному, проблема була в тому, щоб паї виділити одним масивом. Тільки у Високому роль В. Гопка виконував місцевий голова КСП В. Олефіренко. Погодьтеся, що відчуження землі і відхід людей до іншого господарника — це пряме свідчення слабкості того, від кого люди тікають. Доходило до того, що В. Сугака і його прихильників навіть виганяли із залу, де проходили загальні збори членів КСП: ти ба які, хочуть розвалити господарство! Хоч валити там уже не було чого. Та про це — пізніше.

З мовчазної згоди райдержадміністрації, катавасія тривала вісім місяців, доки не втрутилася облдержадміністрація. Справу вирішили на користь 27 височанців.

Наелектризоване село чекало результатів роботи. Виявилось, не кожній Насті однакове щастя. Ті височанці, що залишились у КСП, за підсумками року отримали по 200 кг зерна. Орендодавці «Саду» — по 1200-1800. У ЗАТ люди одержують зарплату місяць у місяць. У КСП заборгованість у зарплаті 340 тисяч гривень. В. Сугак безкоштовно оре городи своїм орендодавцям, безкоштовно оформляє право на землю...

Світом править інтерес, а височанці — частина цього світу. Підлив масла у вогонь указ Президента про реформування аграрного сектора. Люди відчули, що в їхньому праві на землю є підтримка зверху.

Недаремно кажуть, що від кохання до ненависті один крок. І навпаки. Височанці враз полюбили Віктора Сугака. У лютому цього року ще 118 працівників КСП забажали передати свої паї «Саду» одним масивом. У березні їх кількість зросла до 340.

Вивчивши ситуацію, у розвиток подій втрутився перший заступник голови Сумської облдержадміністрації Микола Коваленко. Якщо більшість височанців хоче віддати свої паї «Саду», то нехай В. Олефіренко пише заяву на звільнення, а В. Сугак балотується на голову правління КСП «Височанське». Збори відбулися 1 березня. До ранку наступного дня Віктор Сугак так і не заснув. А вранці вже проводив планірку у Високому. Як голова правління КСП «Височанське». Через пару годин вирішував проблеми в «Саду». Як керівник ЗАТ. Він знову опинився на гребені чергової реформаторської хвилі.

Ми намагалися з'ясувати у височанців, чому ж усе-таки так складно йшов у них процес реформування. Гальмував В. Олефіренко за підтримки райдержадміністрації, — відповідали вони, але тут же просили не називати їхні прізвища.

— Невже Олексій Івах противник реформування аграрного сектора?

— Ні, ми цього не можемо стверджувати. Скоріше навпаки. Але якби його донька керувала не агрофірмою «Авангард» у сусідньому селі, а якимось господарством у протилежному кінці району, то ми, може, і горя б не знали. Нам невигідно віддавати свої паї в «Авангард». У «Саду» дивіденди вищі, безкоштовне оформлення права на землю, та й сам договір оренди розраховано на 5 років, а в «Авангарді» — на 20. Переваги очевидні, тож ми, як та риба, шукаємо де глибше.

Цікава деталь. Мабуть, щодо «Височанського» у декого в районі справді-таки були інші плани. На зборах, де обирали керівника КСП, були присутні донька голови райдержадміністрації О. Іваха — Л. Колесник, яка керує агрофірмою «Авангард» у сусідньому селі, та ще один підприємець. Але вони своїх кандидатур не виставляли. Одразу було видно, що В. Сугак пройде «на ура».

Зробили з дуба сірник

Ми не будемо давати оцінку роботі В. Олефіренка на посту керівника КСП «Височанське». Умілий він організатор чи ні, добрий господар чи так собі. Хоча височанці й висловили свою думку... Кращий аргумент у такому випадку — суха статистика, безсторонні цифри. Так от: коли три роки тому В. Олефіренко прийняв господарство, там налічувалось 3000 овечок, 1050 голів великої рогатої худоби і близько 900 свиней. В. Сугак прийняв від нього 400 голів худоби, близько 90 свиней і 0 овечок. Свині — на останній стадії дистрофії. Їх треба роздати людям, то, може, ще виживуть, адже кормів у господарстві — майже нуль. Як тих овечок. Коли ми зайшли до свинарника, то голодні, сухоребрі, як міхи гармошки, з наїжаченою щетиною поросята кидалися на нас, немов собаки, мало не вистрибуючи з сажів. Аналогічна картина і в корівнику. Ну просто концтабір для худоби, лише без колючого дроту. Нам, вихідцям із села, навіть не уявлялось, що скотину можна довести до такого стану.

На день, коли В. Сугак завдав собі на плечі і височанців, у господарстві залишалося 50 тонн соломи одно- і дворічної давності, на сівбу — 50 тонн ячменю, 30 тонн вівса, від 2 до 5 тонн гороху, проса, гречки, соняшнику. Багато це чи мало? Ячменем, наприклад, можна засіяти 250 га. А треба 1300... До того ж, ячмінь не відповідає посівним стандартам. Всього у господарстві 2250 га орної землі. На зиму виорано 180.

Одне слово, за три роки зробили з дуба сірник.

— Якби у височанців ми взяли в оренду тільки землю, то була б одна справа, але ми взяли на себе і всю інфраструктуру КСП. Фактично на період реструктуризації «Сад» виступає інвестором, тож основні показники ЗАТ цього року впадуть. Акціонери матеріально програють, — ділиться думками В. Сугак. — Але що поробиш, у природі перехід з одного стану в інший, якщо це тільки не розпад, а творення, неминуче пов'язаний з додатковими затратами енергії. Головне, що у височанців є бажання працювати. Вже на зборах люди просили: давай роботу. Разом з тим, де ж її так швидко знайдеш, коли вся матеріальна база розвалена?

Цікава деталь. В. Олефіренко разом з дружиною здали свої паї В. Сугаку. Коментарі, як кажуть, зайві.

Леонід БРОВЧЕНКО,
Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

P. S. «Голос України» буде повідомляти про подальший розвиток цієї історії.

Мудрий сільський люд одразу відділив зерно від полови

Обличчя тисячоліть 2000

IV. 1501—2000 рр.

Іван Федоров (Федорович) (бл. 1525—1583) — першодрукар.

◄ Василь Тарновський (1837—1899) — меценат, громадський діяч.

Григорій Сидоренко ► (1874—1924) — політичний діяч УНР, дипломат.

◄ Сергій Шемет (1875—1957) — політичний діяч УНР.

Олександр Вербицький ► (1875—1958) — архітектор, автор проекту Київського залізничного вокзалу.

◄ Катерина Десницька (1885—1960) — принцеса Таїланду, громадська діячка.

Костянтин Піскорський ► (1892—1922) — художник.

◄ Йосип Сліпий (1892—1984) — церковний діяч.

Михайло Доленго ► (1896—1982) — ботанік, письменник.

◄Микулаш Неврлий (народ. 1916) — літературознавець, перекладач, громадський діяч.

Віра Білик ► (1921—1944) — учасниця ІІ світової війни.

◄ Іван Чендей (народ. 1922) — письменник.

Борис Мозолевський ► (1936—1993) — поет, археолог, знайшов скіфську пектораль (1971).

◄ Галина Сазоненко (народ. 1945) — педагог, громадський діяч.

(№ 43. Далі буде.)

Ведучий рубрики Віталій АБЛІЦОВ.

Фотографія: 9 на 12

Репортаж

У Києві «упав» курс готівкового долара — і ніби ожив чорний ринок. За справу взялися вуличні спекулянти, які живуть завдяки курсовим різницям, і їхні молочні брати — «кидайли».

Коли Валерчика називають «кидайлом», він ображається, але не протестує. Знаючи мою професійну слабкість покопирсатися у деталях перш ніж перейти до узагальнень, він нарешті запросив мене вийти з ним «на робочу зміну». Саме так, як кажуть робітники або службовці, він і висловився.

Ми виїхали його новісінькою «Ладою» рано-вранці. І доки дісталися однієї з кав'ярень, я вже довідався про те, що думає Валерчик про нецільове використання валютних резервів країни. На його думку, Ющенка підставили, наші сейфи — не Форт Нокс, але Валерчик залюбки поглянув би на них хоч одним оком.

Програмне забезпечення його голови не йде у жодне порівняння з кострубатістю язика. Відкриваючи двері кафе, Валерчик засміявся: «Колись на заводах влаштовували фотографії робочого дня — перевіряли, скільки часу витрачає той чи інший робітник на виконання певної технологічної операції. Щось подібне відбувається і в нас з тобою». Позирнувши на швейцарського годинника, він заспівав: «Фотографія: 9 на 12...»

Далі було, справді, щось дивовижне. У кафе на Валерчика чекали міцної статури хлопці, вродливі дівчата, чашка кави і чарка коньяку.

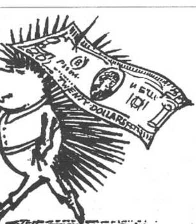
— Отже, — звернувся поп-наполеонівськи до всіх Валерчик, — з 24 березня Нацбанк до 32 відсотків знизив облікову ставку, що свідчить про перенасиченість ринку гривнею. Клієнт кинеться за дешевим доларом. Тож працюємо у звичному режимі: дві бригади — на вокзалах, одна, мобільна, — в центрі. У кого які заявки на номінали, звертайтесь...

Один із «бригадирів» поскаржився на відсутність «портфельних клієнтів» (як з'ясувалося, так називають бажаючих обміняти 100 і більше баксів, і це не має нічого спільного зі шкіряними портфелями або портфельними інвестиціями). Другий — запросив «швидку допомогу» (з'ясувалося, є підрозділ силового реагування на конкурентів, які зазіхають на територіальну цілісність або основи бригадного підряду). Третій відзвітував за «нестачу», виявлену напередодні (долари під відповідний процент одержують усі бригадири, і, за словами Валерчика, нестача розцінюється як «ЧП»).

Клієнтів називають лохами. І, судячи з того, що навіть за стабільності на валютному ринку денна виручка «бригад» сягає 200—300 доларів на день, клієнти на те заслуговують.

Годину потому, сидячи в автомобілі Валерчика, спостерігав за доволі примітивним способом «розкатування» клієнта зі стодоларовою купюрою біля обмінного пункту. Один член «бригади» пропонує йому продати сотку на вигідніших умовах, ніж в обміннику. Щойно гроші переходять із рук у руки, їх оточують інші «члени бригади», вдаючи із себе міліціонерів у цивільному, які схопили учасників спекуляції на гарячому. Панікеру-продавцю повертають на очах лжеміліції долари, а він покупцеві — гривні. Усі дійові особи розчиняються в натовпі, гра скінчилася: на руках у клієнта або фальшива сотня, або й купюра іншого номіналу. Ще одного клієнта пошили в дурні, розігравши маленький спектакль із обміном доларів по 6 гривень за одиницю, і, «купивши», той втратив п'ятдесятку.

Мене довго не покидало відчуття, що це я щойно «кинув» того чоловіка. Валерчик, здогадавшись про мій внутрішній стан, підсумував: «Жадність фраєра згубила»...

Він говорить багато, але за звичкою фільтрує слова, знає їм ціну. Я ні в що не втручаюсь, подумки дивуючись колу його знайомств, — на вокзалах, в обмінниках, столичних забігайлівках і навіть в якомусь з райвідділів міліції. Вже по обіді я впевнююсь остаточно, що Валерчик далеко не простий кидайло. Він свого роду менеджер кількох десятків міняйл і кидайл, згуртованих однією кримінальною ідеєю. Примітивною — так, але вже не стихійною, матеріалізованою в бригадний підряд, виробничі планірки, ієрархічну підпорядкованість. У когось Валерчик розпитував про чиєсь там здоров'я, і на якусь мить здалося, що ось зараз порадить піти на лікарняний. Валерчик — ще той менеджер, і але хтось має стояти і за Валерчиком?

Купившись один раз (на трастовій, квартирній, кредитній, бознаякій афері), ми й надалі ходимо в клієнтах шахраїв. Наступаючи на граблі раз, другий, третій...

Прощаючись надвечір зі мною в тому самому кафе, де ми були вранці, після «розбору бригадних польотів», він сказав фразу, яка мене геть обеззброїла: «Уяви, ніхто так сильно, як я, не бажає піднесення життєвого рівня населення».

Сергій ВЛАД.

Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Ще б нам банки інші...

Цікаво

По-старому жити більше не можна, а по-новому — ще не вміємо. Такого висновку дійшов відомий економіст, професор М. Швайка у книзі «Банківська система України: шляхи реформування і підвищення ефективності».

Досліджуючи актуальні проблеми грошово-кредитної та банківської політики, автор вбачає коріння нинішньої платіжної кризи у недооцінці таких фінансових інструментів, як товарний і грошовий кредити. Вказуючи на неінфляційну природу цих інструментів, він обстоює сміливі шляхи подолання фінансової блокади в економіці країни. Скажімо, пропонує відновити в правах вексельну систему розрахунків, яка здатна усунути чимало перешкод на шляху теперішнього комерційного кредитування. Власне, це книга про те, як робити гроші, не збурюючи інфляції. Адже не вексель винний, що усе дорожчає, а відсутність нормальних товарно-грошових відносин. І автор лише нагадує: оскільки кредитні зобов'язання рано чи пізно погашаються, а гроші вилучаються з обігу — це не справляє додаткового тиску на грошову масу.

Особливе місце в розв'язанні платіжної кризи М. Швайка відводить комерційним банкам. Як посередники між економікою і соціальною сферою вони мають насичувати країну грошима завдяки активній комерційній роботі з платіжними зобов'язаннями підприємств. Як цього досягти, примножуючи власний капітал і економічний потенціал держави, можна довідатися, прочитавши книгу. До речі, вона стане в пригоді не лише економістам, банкірам і бухгалтерам, а й усім, кого непокоїть проблема фінансової та економічної кризи в Україні.

Володимир ЧЕРНЯК,
заступник голови Комітету ВР з питань економічної політики, управління народним господарством, власності та інвестицій, професор.

Сьогодні в ЗАТ «Станкінпром», що є відомим харківським виробником обладнання для переробки сільгосппродукції, відбулася презентація нових розробок — борошномельних вальцевих млинів «Харків'янка-300 плюс» та «Харків'янка-450 плюс» для виробництва борошна вищого і першого гатунків.

Ці млини створено для фермерів, приватних підприємців і невеликих підприємств, які займаються борошномельним бізнесом. Продуктивність цього обладнання — 7 тонн на добу по зерну у «Харків'янки-300 плюс» та 11 тонн на добу — у «Харків'янки-450 плюс».

«Станкінпром» не єдине підприємство в Україні, яке виробляє борошномельне обладнання такого класу. Проте нові розробки різко вирізняються на загальному тлі своїми унікальними техніко-економічними параметрами. За показниками виходу борошна (до 63 відсотків вищого гатунку), його якістю та дотриманням технології помолу, нові «Харків'янки» для свого власника — це, по суті, невеличкий борошномельний завод за ціною міні-млина.

Сів у автобус — опинився в маршрутці

Ціни

Саме в таку ситуацію поставили керчан батьки міста, узаконивши нововведення керівників АТП-14313.

Відтепер з 9-ї до 17-ї години ціна за проїзд у всіх 80 автобусах міських маршрутів зросла до 60 копійок, а пільговики вважають лише інвалідів та ветеранів війни і праці. За старою схемою.

Численним депутаціям від пасажирів, які скаржаться на те, що вдвічі зросла ціну за проїзд не витримують скромні сімейні бюджети міста, що потерпає від безробіття, автобусники відповідають так:

— Щоб не зупинився міський транспорт, щодня треба витрачати лише на паливо 13,5 тисячі гривень. А виручка за проїзд пасажирів не приносила й 13 тисяч. Мінфін автономії торішнє перевезення всіх категорій пільговиків, яке вилилося у десятимільйонні цифри, компенсував ледве на 8 відсотків.

Отак керчани і звикають до того, що, сідаючи у звичайний автобус, опиняються в маршрутці.

Віктор ХОМЕНКО.

Правление ЗАО «Луганский эмальзавод»

сообщает, что 10 мая 2000 года в 10.00 в помещении клуба завода по адресу: г. Луганск, ул. Советская, 20 состоится отчетно-выборное собрание акционеров со следующей повесткой дня:

1. Отчет правления о финансово-хозяйственной деятельности.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Отчет наблюдательного совета.
4. Утверждение результатов работы общества, отчетов ревизионной комиссии, наблюдательного совета.
5. О внесении изменения в Устав ЗАО «ЛЭЗ».
6. О проекте контракта с председателем правления-директором завода.
7. О материальной и дисциплинарной ответственности должностных лиц правления ЗАО «ЛЭЗ» за несостоявшиеся собрания 11.06.99 г. и 12.08.1999 г.
8. Об отмене положения о порядке подготовки и проведения общего собрания акционеров ЗАО «ЛЭЗ».
9. О включении в список кандидатов на должность председателя правления-директора завода Сердюкова В. М.
10. Выборы председателя правления-директора завода.
11. Выборы правления акционерного общества.
12. Выборы наблюдательного совета.
13. Выборы ревизионной комиссии.

Арбитражный суд Луганской области (91000, г. Луганск, площадь Героев ВОВ, 3-а) возбудил дело № 12/106 о банкротстве дочернего предприятия государственной акционерной компании «Хлеб Украины» «Новоайдарский элеватор» — 93500, Луганская область, Новоайдарский район, Новоайдар, р/с 26008200021001 в Новоайдарском ТБО АК АПБ «Украина», МФО 304160, код ОКПО 05516375.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в месячный срок со дня опубликования объявления.

Уважаемый акционер ОАО «Харьковский завод сантехизделий»!

Приглашаем Вас на общее собрание акционеров ОАО «Харьковский завод Сантехизделий», которое состоится 19 мая 2000 года в 11.00 по адресу: г. Харьков, пр-т Московский, 269 в помещении актового зала завода.

Регистрация акционеров с 9.00 до 10.30.

Повестка дня:

1. Отчет правления по итогам финансово-хозяйственной деятельности акционерного общества за 1999 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Отчет наблюдательного совета.
4. Утверждение годового баланса за 1999 год.
5. Довыборы членов наблюдательного совета.
6. Довыборы членов ревизионной комиссии.
7. Выборы кандидатов в наблюдательный совет и ревизионную комиссиию.

Для участия в общем собрании необходимо иметь:

— документ, который удостоверяет личность акционера;

— доверенность на право участия в общем собрании акционеров (для представителей юридических и физических лиц).

С документами можно ознакомиться в отделе оформления приватизационных документов с 13.00 до 16.30, завод сантехизделий (ст. метро «Советской Армии»).

Телефон для справок: (0572) 92-31-05.

С уважением Правление ОАО «ХСТЗ».

Правління ВАТ «Пришибський КХП»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 19 травня о 13.30 за адресою: смт. Пришиб Михайлівського району, вул. Елеваторна в приміщенні клубу КХП. Реєстрація учасників зборів з 10.00 до 13.00.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати роботи товариства за 1999 р.
2. Звіт ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність товариства за 1999 рік.
3. Затвердження річного звіту і балансу товариства за 1999 рік.
4. Затвердження планового розподілу прибутків на 2000 рік.
5. Розгляд питань з прав власності ВАТ «Пришибський КХП».

Для участі в зборах при собі мати документ, що засвідчує особу, для представників акціонерів правління при собі мати доручення на право участі у зборах.

Арбітражний суд Полтавської області (36000, Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 7/73 про банкрутство Гілецького споживчого товариства (Полтавська область, Чорнухинський район, с. Гільці, код 01762315).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з часу опублікування об'яви.

Правление АОЗТ «Харьковская бисквитная фабрика»

приглашает акционеров на собрание, которое состоится 19 мая 2000 года в 11.00 в ДК железнодорожников по адресу: г. Харьков, ул. Котлова, 83.

Регистрация участников собрания с 8.30 до 10.30.

Повестка дня:

1. Отчет правления общества о финансово-хозяйственной деятельности за 1999 год и задачи на 2000 год.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Отчет наблюдательного совета.
4. Утверждение годовых результатов деятельности АО за 1999 год и распределение прибыли по итогам работы в 1999 году.

Для регистрации участников общего собрания необходимо иметь при себе сертификаты, документ удостоверяющий личность, представителям акционеров необходимо при регистрации предъявить доверенность, оформленную в установленном порядке.

Справки по тел.: (0572) 12-89-07.

Правління ВАТ «ЧЗ «Індустрія»

повідомляє, що 16 травня 2000 року відбудуться чергові загальні збори акціонерів ВАТ «Чернівецький завод «Індустрія» за адресою: м. Чернівці, вул. Прутська, 16, Будинок культури «Машзаводу».

Реєстрація учасників буде проводитись в день зборів з 9.00 до 12.00.

Для участі у зборах потрібно мати документ, що засвідчує особу акціонера, для представників акціонерів — доручення на право участі в зборах, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства України.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність товариства за підсумками роботи за 1999 рік та план розвитку на 2000 р.
2. Висновки ревізійної комісії про фінансово-господарську діяльність товариства за 1999 р. Звіт комісії про її роботу в 1999 р.
3. Затвердження розподілу прибутку за 1999 р.
4. Затвердження плану виробництва та розподілу прибутку на 2000 р.
5. Про дивіденди за 1999 р.
6. Різне.

Телефон для довідок: 03722 2-34-44.

Шановний акціонере! ВАТ «Рівнельон»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 12 травня 2000 р. о 14-й годині за адресою: м. Рівне, вул. Фабрична, 12 (актовий зал).

Порядок денний:

1. Звіт дирекції за підсумками фінансово-господарської діяльності товариства в 1999 році та основні напрями роботи на 2000 рік.
2. Затвердження рішення дирекції про розподіл прибутків та покриття збитків.
3. Затвердження висновків ревізійної комісії по річному звіту дирекції.
4. Затвердження основних фінансово-економічних показників на 2000 рік.
5. Про збільшення статутного фонду товариства в зв'язку з індексацією основних фондів.
6. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
7. Про передачу житлового фонду по вул. Коновальця, 22 у комунальну власність і закріплення виділених квартир за проживаючими.

Реєстрація акціонерів та їх представників буде проводитись з 8.30 до 12.00 за місцем проведення зборів. Для реєстрації необхідно при собі мати паспорт. Представникам додатково мати доручення, оформлене згідно з вимогами чинного законодавства.

Інформація про збільшення статутного фонду:

(згідно із ст. 40 Закону України «Про господарські товариства»).

1. Мотиви, спосіб та мінімальний розмір збільшення статутного фонду.

Збільшення статутного фонду товариства здійснюється з метою приведення його розміру згідно з вимогами чинного законодавства. Збільшення здійснюється шляхом додаткового випуску акцій існуючої номінальної вартості за рахунок індексації основних фондів товариства. Статутний фонд товариства збільшується на 23574040 грн.

2. Проект змін до статуту товариства: передбачається пункт 4.1 статуту товариства викласти у наступній редакції:

«4.1. Для забезпечення діяльності товариства створено статутний фонд товариства у розмірі 23973600 (двадцять три мільйони дев'ятсот сімдесят три тисячі шістсот) гривень».

Пункт 4.2 статуту товариства викласти у редакції:

«4.2. Статутний фонд товариства поділено на 479472000 простих іменних акцій номінальною вартістю 0,05 гривень кожна».

3. Дані про кількість акцій, що випускаються додатково: додатково випускаються прості іменні акції в кількості 471480800 (чотириста сімдесят один мільйон чотириста вісімдесят тисяч вісімсот) штук. Випуск акцій здійснюється в документарній формі.

4. Відомості про нову номінальну вартість акцій: при збільшенні статутного фонду номінальна вартість акцій не змінюється і становитиме 0,05 грн.

5. Дата початку і закінчення підписки на акції, що додатково випускаються: акції товариства, що випускаються, не підлягають довільної підписки (продажу), а розподіляються серед акціонерів пропорційно до їх частки в статутному фонді товариства.

6. Порядок відшкодування власникам акцій збитків, пов'язаних із змінами статутного фонду: збитки, пов'язані із змінами статутного фонду, не передбачаються.

Довідки за телефоном: 29-47-19.

Дирекція ВАТ «Рівнельон».

Наблюдательный совет АРК «Антарктика»

уведомляет о проведении общего собрания акционеров, которое состоится 17 мая 2000 г. в 10.00 по адресу: ул. Пантелеймоновская, 3 (помещение театра им. М. Водяного).

Повестка дня:

1. Отчет генерального директора о результатах работы АРК «Антарктика» за 1999 г. и перспективы развития в 2000 г.
2. Отчет наблюдательного совета.
3. Отчет ревизионной комиссии.
4. Утверждение результатов хозяйственной деятельности за 1999 г.
5. Создание дочерних предприятий, филиалов и представительств.
6. О вступлении АРК «Антарктика» в качестве участника (акционера) в хозяйственные общества.
7. О выплате дивидендов за 1999 г.
8. Ликвидация дочерних предприятий, филиалов и представительств.
9. Внесение изменений и дополнений в устав АРК «Антарктика».

Регистрация акционеров с 8.30 до 9.45 в день проведения собрания.

Для регистрации при себе необходимо иметь паспорт и сертификат акций.

Контактный телефон: 23-74-00.

ЗАО «Плодоовощ»

сообщает о дополнении повестки дня общего собрания акционеров, которое состоится 30 марта 2000 года.

Вопрос № 3 (новый)

Отчет председателя правления по вопросам принятия решения по отчуждению (продаже) в 1997—1999 г. недвижимого имущества ЗАО, вошедшего в Уставной фонд общества и пути использования полученных от реализации недвижимости денежных средств.

Вопрос № 4 (новый)

Отчет председателя правления по вопросам принятия о выкупе акционерным обществом акций работников предприятия. Информация о распределнии выкупленных предприятием акций между акционерами.

При этом вопросы 3,4,5,6,7 считать соответственно вопросами 5 и 6,7,8,9.

Вопрос № 10 (новый)

Отчет директора ДП «Феникс» о финансово-хозяйственной деятельности за 1998—1999 г.

Вопрос № 11 (новый)

О ликвидации дочерних предприятий.

При этом вопросы 8,9,10 считать соответственно впоросами 12,13,14.

Вопрос № 15 (новый)

Внесение изменений в п. 1.8; 1.9; 1.10; 3.1; 3.4; 3.5; 3.6; 3.7; 3.8; 4.1; 4.2; 5.2; 8.1. Устава ДП.

Вопрос № 16 (новый)

Внесение изменений в п. 4.2; 4.3; 5.1; 5.5; 5.6; 5.9; 5.10; 7.1; 7.2; 7.3; 7.4; 7.5; 7.6; 8.1; 8.2; 8.3; 8.4; 8.5; 8.6; 10.1; 10.2; 10.3; 10.4; 10.5; 10.6; 10.7; 11.1; 11.2; 11.3; 11.4; 11.5; 12.1; 13. Устава ЗАО «Плодоовощ».

Правление ЗАО «Плодоовощ».

Закрите акціонерне товариство «Телекомпанія ТЕТ»

повідомляє, що призначені на 14 квітня 2000 року загальні збори акціонерів відбудуться об 11.00 за адресою: Київ, вул. Біличанська, 1, у приміщенні офісу ЗАТ «Енран». Реєстрація з 9.00 до 11.00.

Порядок денний:

1. Про зменшення розміру статутного фонду.
2. Затвердження змін до установчих документів.

Зменшення статутного фонду здійснюється за вимогою акціонерів шляхом зменшення кількості акцій товариства шляхом викуплення частини акцій у їх власників з метою анулювання цих акцій.

Кількість акцій, що вилучається, становить 2507525 штук на загальну суму 2507525 гривень. Номінальна вартість акцій не змінюється і становить 1 гривню кожна.

Акціонери можуть подати частину належних їм акцій до анулювання протягом 6 місяців від дати проведення зборів, тобто до 14 жовтня ц. р.

У зв'язку з цим п.6.1 статті 6. статуту товариства викласти у такій редакції: «Для забезпечення діяльності товариства утворюється статутний фонд у розмірі 96504 (дев'яносто шість тисяч п'ятсот чотири) гривні, який поділено на 96504 прості іменні акції номінальною вартістю 1 (одна) гривня кожна.

Телефон для довідок: 450—12—16.

Правління.

Броварське закрите акціонерне товариство «Меркурій—торг»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, які відбудуться 19 травня 2000 року об 11.00 за адресою: Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 153 (актовий зал середньої школи № 1) з порядком денним:

1. Звіт правління про результати фінансово—господарської діяльності товариства за 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Використання прибутку за 1999 рік.
4. Перевибори голови, членів правління, ревізійної комісії.
5. Різне.

Початок реєстрації з 9.00.

Правління ЗАТ «Меркурій—торг».

МП «Надія-М» *м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 3, код ЗКПО 20092872, р/р 26008301221 УСБ м. Вінниця, МФО 302010 повідомляє про ліквідацію.*

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення.

ВАТ Універсам № 2

(доповнення до порядку денного загальних зборів надрукованого в газеті «Голос України» № 35 від 25.02.2000 р.).

6. Про зміни складу спостережної ради.

Правління.

Згідно з ухвалою Арбітражного суду Житомирської області (10014, м. Житомир, вул. М. Бердичівська, 25) від 10 березня 2000 р. за справою № 14/27»Б» порушено справу про банкрутство Миропільського хлібозаводу (Дзержинський р-н, смт. Миропіль, р/р 26007200203001 в Миропільській філії Дзержинського АК АПБ «Україна» МФО 311119, код 01730605).

Розпорядник майна: Арбітражний керуючий Коваль Станіслав Петрович (ліцензія 000208 від 14.02.2000 р).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Шановні акціонери!

Правління ВАТ "Придніпровський ремонтно-механічний завод" повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться

18 травня 2000 р. о 12 годині

за адресою: 49127, м. Дніпропетровськ, вул. Гаванська, 8.

Порядок денний

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 1999 рік, перспектива розвитку на 2000 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження використання прибутку за 1999 рік та порядку розподілу прибутку у 2000 році.
4. Різне.

Реєстрація акціонерів 18 травня 2000 р. з 9-00 до 11-45.
Учасникам зборів при собі мати документ, що посвідчує особу.
Представникам акціонерів додатково мати доручення.

Довідки за телефоном: (0562) 289323. Правління.

Арбітражним судом Вінницької області, (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушено справу № 130/10-30 про банкрутство ВАТ «Уладівський цукровий завод» с. Уладівка, Літинського району, Вінницької області р/р 26006233044003 в Літинському відділенні Вінницької дирекції банку «Україна», смт. Літин, МФО 302441.

Арбітражний суд м. Луганська (91000, м. Луганськ, площа Героїв Великої Вітчизняної війни, 3–а) за заявою АТЗТ «Текстильеластотехніка» порушив справу № 05/023–9/7б про банкрутство акціонерного товариства закритого типу «ПІТТО», яке розташоване за адресою: (м. Кремінна, Луганської обл., вул. Дзержинського, 33, р/р 260013000109 в Укрсоцбанку м. Лисичанська, МФО 304096).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

У номер

■ Київ

Відпочиватимемо мало не тиждень

З 29 квітня по 3 травня в Україні — вихідні

Цьогорічне святкування Великодня випадає на неділю —30 квітня. 1 і 2 травня, День міжнародної солідарності трудящих, теж у Кодексі законів про працю — вихідні. А оскільки Великодень, як і завжди, випадає на неділю, то відповідно переноситься на неробочий день, тобто середу.

Проте зазначимо, що Кабінет Міністрів ще у січні надіслав до Верховної Ради законопроект про відміну норми КЗпП, згідно з якою святковий день, котрий збігається з вихідним, не переноситься на робочий. Слово — за Верховною Радою.

■ Черкаси — Львів

Вшануймо гетьмана!

Благодійний фонд «Українська родина» зі Львова до великого християнського свята Покрови Богородиці дарує місту Каневу пам'ятник Івану Підкові. Цю інформацію було опубліковано в «Голосі України» 15 жовтня минулого року. В ній також ішлося про історію загибелі гетьмана Війська Запорозького, котрого підступно стратили у Львові. Перепоховано його на козацькому цвинтарі «Монастирок» у Каневі, під Чернечою горою.

Ініціатори вшанування пам'яті гетьмана Івана Підкови — група львівських художників, звернулися через газету до всіх, кому небайдужа минувшина нашого народу, з проханням допомогти коштами на проведення цієї патріотичної акції.

«Голос України» в особі власних кореспондентів Оксани Теленчі у Львові та Лідії Титаренко у Черкасах бере під свій патронат здійснення цієї святої справи. Всіх добродійників, які прилучаться до неї, буде занесено з фотографіями в Книгу меценатів, а «Голос України» розповість про них на своїх сторінках.

Звертатися за телефонами: Львів (0322) 35-51-20, Черкаси (0472) 47-12-87.

■ Фотофакт

Овочі, фрукти, ягоди і гриби, висушені «Садочком», не втрачають привабливості, смакових якостей протягом трьох років. Виготовила прилад-сушарку вінницька науково-виробнича фірма «Технопром-Україна».

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (ДІНАУ).

Рожеве поле блакитних кристалів

Спонсор «ГУ»

Ген-ген скільки сягає око, ніжно-рожевим серпанком розкинулося соляне озеро. Тут, на півдні Херсонської області, а саме — на Генічеському солепромислі, вирощують сіль. Можливо, це декому здасться дивним, але справді тут з травня по вересень зріє врожай. І якщо селяни інколи нарікають на надто палюче південне сонце, то в Генічеську йому лише раді. Адже чим більше сонця, тим кращий урожай солі.

До слова, 1105 га Генічеського озера можуть дати на рік 100 тисяч тонн солі. Звісно, за сприятливих погодних умов.

Нині на заводі освоїли декілька різновидів солі. Крім звичайної кухонної, до послуг покупця йодована сіль, морська для ванн, для дитячого харчування, для доріг тощо. Завдяки співпраці з головним підприємством «Артемсіль» у Приозерному домоглися гарних результатів з високоякісного та безвідходного виробництва цього продукту. Забезпечує завод сіллю в основному південні райони країни. А ще поставляє її в Литву, Грузію, Болгарію, Білорусь, Росію. Звичайно, можна було б розширити географію поставок, якби не надто дорогі перевезення.

Директор Генічеського солезаводу Михайло Павлович Остапчук на тлі свого врожайного поля

Однак на підприємстві не ремствують. Його директор Михайло Остапчук, який уже 11 років очолює колектив, вважає, що з часом доб'ється більшого. Головне — любити те, що робиш. Адже легкої солі не буває. Тільки з'ївши на цій роботі не один пуд солі (звісно, в переносному значенні), можна чогось досягти.

Надія МАХІНЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.
Херсонська область.

Криниці пам'яті

До 55-річчя Перемоги: солдатські історії

(Початок на 1-й стор.).

Другу криницю я присвятив Міші Чимезову, кримському татарину — відчайдушному розвідникові й доброму товаришеві. Він поліг у самому центрі Будапешта.

У короткій розповіді я не назву всіх, бо викопав майже двісті криниць. І щоразу розповідав людям про таких простих, як і сам, хлопців, про яких не написали книг і не зняли фільмів, — просто кожен з них до кінця виконав свій солдатський обов'язок і пішов у вічність, хоч дуже хотів жити. Без них, рядових і невідомих, не було б Перемоги.

А якою дорогою ціною вона нам далася!

Мене мобілізували в листопаді 1943 року, одразу після того, як услід за Києвом наші стрімко зайняли Житомир. Тоді забрали всіх придатних до служби жителів приміського Левкова. Нам тільки й устигли видати кому гвинтівку, кому автомат, як ми опинилися в оточенні... Пробивалися до своїх не одну ніч. Ряди бійців стрімко танули. Мені просто пощастило — я дійшов. А дорогою ще й витягнув зі скирти німецького радиста — він там переховувався. Наказав узяти на плечі рацію й повів під прицілом гвинтівки.

— Партизани? — спитали мене і мого односельця, такого ж, як і я, новобранця, коли ми привели полоненого до наших позицій.

— Та ні, ми такі ж бійці, як і ви, просто нам зброю видали, а обмундирувати не встигли.

— Розвідником хочеш бути? — питає мене капітан.

Я погодився. Так і провоював до кінця війни в розвідці. Хоча спершу, зізнаюся, ідучи на завдання, і пенька боявся. Де я до того був і що бачив? Тільки й устиг, що ФЗУ закінчити та ковалем попрацювати.

Вважаю, що на війні мені просто пощастило. То тільки випадок, що ворожі кулі пролетіли мимо у листопаді 1943-го, коли виходив з оточення зовсім близько від рідної домівки. Але згодом до везіння додався і досвід. Особливо впам'ятку, як упевнено діяли, одержавши завдання привести штабного «язика» з угорського міста Дебрецена. Не було навіть часу рахувати, скількох ворогів ми поклали після того, як чітко зняли вартових і ввірвалися до приміщення. До своїх притягли тоді двох «язиків», а в нашій групі був тільки один поранений.

... В одному селі на Рівненщині голова сільради мені доказував:

— Не буде тут води, даремно копаєш.

Уже й у мене самого почали сумніви з'являтися — так глибоко в землю вгризся. Зате яка радість була, коли вдарив могутній струмінь води!

Григорій ВАНІЛЬЧУК.

с. Левків
Житомирської області.

Бая-Борса: третій «залп» по Тисі

На україно-румунському кордоні знову лихо

Надзвичайні ситуації

26 та 27 березня в Карпатах розпочалися дощі. Не вщухли вони і досі. Це призвело до інтенсивного танення снігів у горах і підняття рівня води в ріках. І до нового прориву дамби сховища відходів на сумнозвісній шахті Бая-Борса в Румунії. Отруйні речовини вже втретє потрапили в Тису. Румуни повідомили, що цього разу прорив завширшки чотири метри і викид відходів становить лише 500 кубометрів. — Та це викликає сумніви, — каже заступник начальника державного управління екологічної безпеки в Закарпатській області Анатолій Поляновський. —Свідчення тому — чорні плями на Тисі та результати аналізу води. Вони знову засвідчують наявність важких металів. Але через повноводдя та швидку течію їх концентрація різко падає.

Для з'ясування деталей і розмірів лиха на україно-румунському кордоні у районі села Дякова Рахівського району терміново виїхав начальник управління екобезпеки в Закарпатській області Іван Негря. Він зустрінеться з представниками Румунії. Про цю зустріч — у наступному номері «Голосу України».

P. S. 2—3 квітня в Будапешті мають зустрітися міністри охорони довкілля Угорщини, України, Румунії та Словаччини, щоб обговорити проблеми, пов'язані з екокатастрофами в басейнах річок Тиса й Дунай.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.
Закарпатська область.

Вітаємо!

І акордеон від Скрипки...

Своє перше п'ятиріччя відсвяткувала популярна українська спортивна газета «Команда». На грандіозній вечірці, присвяченій цій даті, що відбулася у столичному боулінг-клубі «Міраж», колектив і головного редактора Юрія Пільчевського прийшли привітати й побажати творчих успіхів та всіляких гараздів гравці, тренери і працівники ФК «Динамо» (Київ) — Анатолій Дем'яненко, Олексій Михайличенко, Сергій Ребров, Андрій Гусін, Олександр Шовковський, заслужений тренер України Євген Котельников, Олександр Борисов, віце-президент ФФУ Борис Воскресенський, генеральний директор УФІ Олег Шкрьоба, численні колеги з газет, радіо, телеканалів, просто друзі. А лідер гурту «ВВ» Олег Скрипка подарував іменинникам свій маленький акордеон.

В. Б.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

■ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
■ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
■ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
■ Рукописи не повертаємо.
■ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311056.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України